

Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci — Numărul Douăzeci și Șapte

Ezechiel Numărul Opt

Jeff Pippenger

2026-08-17

Mu gitabo cya Ezekiyeli harimo imirongo “cumi n’itatu” ivuga amatariki; itandatu yerekeye Yerusalemu, itandatu yerekeye Egiputa, naho umwe werekeye Tiro. Iyo mirongo yose yashyizwe mu rwego rw’ubwigomeke, ari na bwo umubare “cumi n’itatu” ushushanya. Mu mwaka wakurikiye urupfu rw’umugore wa Ezekiyeli azize uguhagarara k’umubiri, rwabaye ikimenyetso cy’itangiriro ry’igotwa rya gatatu, Ezekiyeli yategetswe kuvugira Egiputa, agaragaza ko yari kuzaba umusaka imyaka mirongo ine.

Y haré de la tierra de Egipto una desolación en medio de las tierras desoladas, y sus ciudades, entre las ciudades asoladas, quedarán desoladas cuarenta años; y esparciré a los egipcios entre las naciones, y los dispersaré por las tierras. Pero así dice el Señor Dios: Al cabo de cuarenta años recogeré a los egipcios de entre los pueblos adonde fueron esparcidos; y haré volver la cautividad de Egipto, y los haré volver a la tierra de Patros, a la tierra de su habitación; y serán allí un reino humilde. Ezequiel 29:12–14.

Asediul a început în 588 î.Hr., iar un an mai târziu, în 587 î.Hr., lui Ezechiel i s-a poruncit să vorbească. În versetul „șaptesprezece”, anul 571 î.Hr. arată că Egiptul va fi dat Babilonului pentru slujbele împlinite. Cronologii biblice sugerează anii 567 î.Hr. până la 527 î.Hr. ca perioadă de patruzeci de ani identificată în versete, iar de la mesajul inițial de judecată vestit în 587 î.Hr. până la rostirea din versetul șaptesprezece, în 571 î.Hr., că Domnul dăduse Egiptul în mâna lui Nebucadnețar, aflăm o perioadă de „șaptesprezece ani”.

A armată a lui Nebucadnețar a purtat o campanie îndelungată și anevoioasă împotriva Tirului (asediul a durat aproximativ 13 ani, circa 586–573 î.Hr.). Ostașii au muncit din greu (fiecare cap a fost pleșuit și fiecare umăr a fost jupuit de povară), totuși nu au primit nici o plată însemnată sau pradă din Tirul însuși. Din pricina acestei trude nerentabile, Dumnezeu a hotărât să-i dea Egiptul lui Nebucadnețar drept despăgubire („plată”) pentru lucrarea pe care armata lui a făcut-o împotriva Tirului.

Și în aceeași casă rămâneți, mâncând și bând ceea ce vă dau; căci lucrătorul este vrednic de plata sa. Să nu mergeți din casă în casă. Luca 10:7.

De aceea, Nebucadnețar a cucerit mai întâi Tirul, iar după asediul de treisprezece ani i-a fost dat Egiptul. Înainte de a cuceri Tirul, a cucerit Ierusalimul în anul 586 î.Hr.; apoi a dus la îndeplinire un asediu de treisprezece ani împotriva Tirului, iar după aceea, Egiptul. Ierusalimul a fost cucerit în anul 586 î.Hr., iar asediul Tirului a început în anul 586 î.Hr. și a continuat până în anul 573 î.Hr. Numărul treisprezece este asociat cu Statele Unite.

Sora White ne informează că Ierusalimul din cartea lui Ezechiel reprezintă biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană, iar Nebucadnețar, împăratul de la mieznoapte, reprezintă puterea papală în zilele din urmă. În ilustrarea istorică din capitolul douăzeci și nouă, tâlharii poporului tău din zilele din urmă, reprezentând Roma papală, cuceresc trei entități în capitol. Mai întâi ia Ierusalimul, apoi Tirul și, în cele din urmă, Egiptul.

Judecata începe de la casa lui Dumnezeu, iar cornul Protestantismului din Statele Unite este cucerit mai întâi, înainte de legea duminicală. Cornul Protestantismului apostat din Statele Unite include biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană, care îi reprezintă pe „foștii” oameni ai legământului, care sunt trecuți cu vederea, așa cum a fost Israelul antic în anul 34 și protestanții în 1844. Trecerea cu vederea a acelor foști oameni ai legământului ai lui Dumnezeu în 34 și în 1844 este reprezentată deopotrivă în istoria profetică a profeției celor două mii trei sute de ani din Daniel 8:14. Judecata începe cu casa lui Dumnezeu, iar cornul Protestantismului este judecat înaintea cornului Republicanismului.

Căci a venit vremea ca judecata să înceapă de la casa lui Dumnezeu; și, dacă începe mai întâi cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu? 1 Petru 4:17.

Prima menționare a judecății Egiptului se află în primul verset al capitolului douăzeci și nouă, iar ultima dată menționată în legătură cu Egiptul de către Ezechiel se află în versetul „șaptesprezece” al aceluiași capitol. Capitolul arată că Roma modernă mai întâi biruiește cornul protestantismului și apoi Tirul, care reprezintă cornul republicanismului, biruit la legea duminicală care va veni în curând. Când Tirul (Statele Unite) este cucerit de Nebucadnețar la legea duminicală, și Egiptul este dat în mâinile lui. În acel moment, rana de moarte a papalității este vindecată. Nu numai că rana de moarte a papalității este atunci vindecată, ci Ezechiel ne informează că aceasta are loc în perioada ploii târzii.

În ziua aceea voi face să înmugurească cornul casei lui Israel și-ți voi da deschiderea gurii în mijlocul lor; și vor ști că Eu sunt Domnul. Ezechiel 29:21.

Iacov și Israel

ઇશાયા જણાવે છે કે ઇઝરાયેલ અંકુરતિ થાય છે, પુષ્પતિ થાય છે અને સમગ્ર પૃથ્વીને ફળથી પરપૂરણ કરે છે. અંકુરતિ થવું, પુષ્પતિ થવું અને ફળ ધારણ કરવાના આ ત્રણ તબક્કાઓ વરસાદથી સદ્ધિ થાય છે, અને ઇશાયા અનુસાર “કઠોર પવન” શાંત થાય ત્યારે છેલ્લો વરસાદ આવે છે. તે આગળ જણાવે છે કે અંકુરતિ થવા, પુષ્પતિ થવા અને ફળ ધારણ કરવાની આ અવધદિરમયિાન યાફૂબના પાપો શુદ્ધ કરવામાં આવશે, અને “purged” તરીકે અનુવાદતિ થયેલો હબ્રુ શબ્દનો અર્થ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવામાં આવેલ એવો થાય છે.

În măsură, când va odrăsli, te vei certa cu ea; El Își oprește vântul aspru în ziua vântului de rășărit. De aceea, prin aceasta va fi ispășită nelegiuirea lui Iacov; și acesta este tot rodul înlăturării păcatului său: când va face toate pietrele altarului ca pietrele de var sfărâmate, dumbrăvile sacre și chipurile cioplite nu vor mai sta în picioare. Isaia 27:8, 9.

Când cele patru vânturi („vântul lui aspru”) ale vrăjbei sunt oprite, începe sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii, iar cei înțelepți și cei răi din adventism sunt în cele din urmă despărțiți, și

toate acestea se împlinesc în „ziua vântului de răsărit”. Timpul sigilării a început cu o stropire la 11 septembrie și se încheie cu o revărsare deplină la legea duminicală, când pământul este atunci umplut cu rod. Timpul sigilării este o curățire și o purjare progresivă, în acord cu Maleahi trei. Dar în perioada de șaptesprezece ani reprezentată de datele de început și de sfârșit din Ezechiel douăzeci și nouă, are loc cucerirea celui de-al șaselea regat al profeției biblice, așa cum este reprezentat de Ierusalim, un simbol al cornului protestantismului — biserica, și de Tir, un simbol al cornului sau al republicanismului — statul. Chiar după sfârșitul asediului de treisprezece ani al Tirului are loc cucerirea celui de-al șaptelea regat al celor zece împărați, reprezentat de Egipt. Cele trei cuceriri ale Ierusalimului, Tirului și Egiptului au loc atunci când „cornul casei lui Israel” înmugurește și i se dă deschiderea gurii.

Atât preotul Ezechiel, cât și preotul Zaharia își încheie muțenia la legea duminicală, când atât Statele Unite, cât și măgărița lui Balaam vorbesc. Domnul dă casei lui Israel „deschiderea gurii” la legea duminicală. Păcatele lui Iacov au fost atunci curățite, iar numele lui este schimbat în casa lui Israel. Solia pe care o proclamă este reprezentată de a treia mărturie a muțeniei profetice, reprezentată de Daniel, căruia i se dă atunci solia din Daniel capitolul unsprezece, care este, de asemenea, vedenia lui Habacuc, care atunci „vorbește și nu minte”. Ezechiel, Zaharia și Daniel se aliniază cu proclamarea mării strigări a celui de-al treilea înger, după cum și Ieremia, în capitolul cincisprezece, unde i se făgăduiește că va fi gura lui Dumnezeu dacă se va întoarce din prima dezamăgire.

Kwa nini maumivu yangu ni ya daima, na jeraha langu halitibiki, likikataa kuponywa? Je, wewe utakuwa kwangu kabisa kama mwongo, na kama maji yadanganyayo? Kwa hiyo Bwana asema hivi, Ukirudi, ndipo nitakurudisha tena, nawe utasimama mbele zangu; na kama ukitenga kilicho cha thamani na kilicho duni, utakuwa kama kinywa changu; wao watakurudia wewe; lakini usiwarudie wewe. Yeremia 15:18, 19.

Իսուսը վերջը նկարագրում է սկզբով, և 9/11-ին սրսկումը բողբոջներ արձակեց, և Հակոբի բույսը սկսեց աճել, իսկ վերջապես, երբ Հակոբի անօրենությունը քավվի, Իսրայելի տունը պիտի խոսի: 9/11-ին անձրևի միջոցով կատարված բողբոջելը նախատիպում է կնքման ժամանակի վերջում տեղի ունենալիք բողբոջելը, երբ Իսրայելի տան «եղջուրը» բողբոջում է հենց այնտեղ, որտեղ ուխտագանգ բողբոջականության և հանրապետականության եղջուրները հաղթահարվում են Նաբուգոդոնոսորի կողմից:

În acel moment, deosebirea dintre cornul fals al protestantismului este pusă în contrast cu cornul adevărat al protestantismului, așa cum este prefigurat de toiagul lui Aaron care a înmugurit, spre deosebire de celelalte toiage ale semințiilor lui Israel. Cele două date din capitolul douăzeci și nouă din Ezechiel identifică istoria înălțării steagului celor o sută patruzeci și patru de mii la legea duminicală care urmează să vină în curând.

Procesul înmuguririi, al înfloririi și al umplerii pământului cu rod a început la stropirea ploii târzii, la 9/11, întocmai cum perioada penticostală a început atunci când Hristos a suflat câteva picături asupra ucenicilor Săi, care au condus la Cincizecime, când a avut loc revărsarea deplină. Înfrunzirea de la 9/11, la începutul curățirii lui Iacov (uzurpatorul), care este timpul sigilării, a

prefigurată înmugurirea casei lui Israel (biruitorul) la legea duminicală. Înmugurirea de la sfârșit marchează o distincție între fostul popor al legământului și cei o sută patruzeci și patru de mii, după cum revărsarea focului pe Muntele Carmel a făcut o distincție între prorocul Ilie și prorocii lui Baal. Distincția este reprezentată de o clasă care, din punct de vedere profetic, este rușinată din pricina unui mesaj contrafăcut de pace și siguranță, iar cealaltă clasă este, din punct de vedere profetic, plină de bucurie și nu va fi niciodată rușinată.

Cele Șase Perioade ale Egiptului

Iezechiel identifică alte patru date asociate cu Egiptul, iar două dintre aceste date marchează al unsprezecelea an, iar celelalte două date marchează al doisprezecelea an al captivității.

Asediul celui de-al unsprezecelea an

Și a fost în anul al unsprezecelea, în luna întâi, în ziua a șaptea a lunii, căci cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: Fiul omului, am frânt brațul lui Faraon, împăratul Egiptului; și, iată, nu va fi legat ca să fie vindecat, nici nu i se va pune un bandaj ca să-l lege, ca să-l facă tare spre a ține sabia. Ezechiel 30:20, 21.

Și s-a întâmplat în anul al unsprezecelea, în luna a treia, în ziua întâi a lunii, că Cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: Fiul omului, vorbește lui Faraon, împăratul Egiptului, și mulțimii lui: Cu cine te asemeni tu în măreția ta? Ezechiel 31:1, 2.

În al unsprezecelea an al robiei, în capitolul treizeci, brațele Egiptului și ale lui Faraon sunt frânte, iar brațele Babilonului sunt întărite. În al unsprezecelea an, în capitolul treizeci și unu, sunt arătate căderea Egiptului și impactul ei asupra lumii.

Al Doisprezecelea An și Căderea Ierusalimului

Cele două date din al doisprezecelea an se află în Ezechiel treizeci și doi.

Și a fost în anul al doisprezecelea, în luna a douăsprezecea, în ziua întâi a lunii, că cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: Fiul omului, înalță o tânguire pentru Faraon, împăratul Egiptului, și spune-i: Tu ești ca un pui de leu al neamurilor și ești ca o balenă în mări; și ai ieșit cu râurile tale și ai tulburat apele cu picioarele tale și le-ai mâlit râurile. Așa zice Domnul Dumnezeu: De aceea Îmi voi întinde mreaja peste tine cu o adunare de multe popoare; și te vor scoate în mreaja Mea. Ezechiel 32:1–3.

A mai fost așa: în al doisprezecelea an, în ziua a cincisprezecea a lunii, cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: „Fiul omului, bocește pentru mulțimea Egiptului și aruncă-i în jos, pe ea și pe ficele neamurilor vestite, în părțile cele mai de jos ale pământului, împreună cu cei ce se coboară în groapă.” Ezechiel 32:17, 18.

Faraonul și mulțimea lui

În rostirea împotriva Egiptului din capitolul treizeci și unu, versetele finale afirmă:

Am făcut să se cutremure neamurile la vuietul căderii lui, când l-am aruncat în iad împreună cu cei ce se coboară în groapă; și toți copacii Edenului, cei aleși și cei mai buni ai Libanului, toți cei ce beau ape, se vor mângâia în adâncurile pământului. Și ei s-au coborât în iad împreună cu el, la cei uciși de sabie; și cei ce erau brațul lui, care locuiau sub umbra lui în mijlocul neamurilor. Cu cine ești tu astfel asemenea în slavă și în măreție între copacii Edenului? Totuși vei fi coborât împreună cu copacii Edenului în adâncurile pământului; vei zăcea în mijlocul celor netăiați împrejur, împreună cu cei uciși de sabie. Acesta este Faraon și toată mulțimea lui, zice Domnul Dumnezeu. Ezechiel 31:16–18.

În rostirea din capitolul treizeci și doi împotriva Egiptului, versetele finale repetă și dezvoltă capitolul treizeci și unu și includ o afirmație finală paralelă.

Căci Eu am răspândit groaza Mea în țara celor vii; și el va fi culcat în mijlocul celor netăiați împrejur, împreună cu cei uciși de sabie, chiar Faraon și toată mulțimea lui, zice Domnul Dumnezeu. Ezechiel 32:32.

Cei șaptesprezece ani ai Capitolului douăzeci și nouă

Datele cuprinse în perioada de șaptesprezece ani reprezentată în capitolul douăzeci și nouă indică cucerirea Egiptului de către Nebucadnețar și o perioadă de patruzeci de ani de pustiire a Egiptului. Patruzeci reprezintă un pustiu, prefigurând cei o mie de ani în care pământul este pustiu.

Am privit pământul și, iată, era pustiu și gol; și cerurile, și nu aveau lumină. Am privit munții și, iată, tremurau, și toate dealurile se clătinau ușor. Am privit și, iată, nu era niciun om, și toate păsările cerurilor fugiseră. Am privit și, iată, locul cel roditor era o pustie, și toate cetățile lui erau dărâmate înaintea Domnului și de mânia Lui aprinsă. Căci așa a zis Domnul: „Toată țara va fi pustiită; totuși nu îi voi face un sfârșit deplin.” Ieremia 4:23–27.

La sfârșitul celor patruzeci de ani ai pustiirii Egiptului din Ezechiel douăzeci și nouă, sunt prezentate învierea finală a celor răi și nimicirea lor definitivă.

Frica, groapa și lațul sunt asupra ta, locuitor al pământului. Și se va întâmpla că cel ce fuge de vuietul fricii va cădea în groapă; și cel ce se ridică din mijlocul gropii va fi prins în laț; căci ferestrele de sus sunt deschise și temeliiile pământului se clatină. Pământul este zdrobit de tot, pământul este cu desăvârșire sfârâmat, pământul este zguduit nespus de mult. Pământul se va clătina încoace și încolo ca un om beat și va fi mutat ca o colibă; și nelegiuirea lui va apăsa greu asupra lui; și va cădea și nu se va mai ridica. Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul va pedepsi oștirea celor de sus care sunt sus și pe împărații pământului de pe pământ. Și vor fi adunați laolaltă, cum sunt adunați prizonierii în groapă, și vor fi închiși în temniță, iar după multe zile vor fi cercetați. Isaia 24:17–22.

Mesajul lui Ezechiel, reunite prin cele șase date asociate cu Egiptul, identifică nimicirea finală a puterii balaurului pământesc, care începe odată cu legea duminicală ce urmează să vină în curând și continuă până la distrugerea finală a egiptenilor nelegiuitori la sfârșitul mileniului.

În mărturia profetică, fiara și prorocul mincinos își găsesc sfârșitul în iazul de foc, care reprezintă a Doua Venire a lui Hristos, însă nimicirea în iazul de foc a puterii balaurului are loc la sfârșitul

mileniului.

Și fiara a fost prinsă, și împreună cu ea prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele prin care i-a amăgit pe cei ce primiseră semnul fiarei și pe cei ce se închinau icoanei ei. Amândoi au fost aruncați de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia Celui ce ședea pe cal, sabie care ieșea din gura Lui; și toate păsările s-au săturat din carnea lor. Apocalipsa 19:20, 21.

Fiara și profetul mincinos își află sfârșitul, în mod profetic, la a doua venire a lui Hristos, însă balaurul își întâlnește soarta o mie de ani mai târziu, la a treia venire a lui Hristos.

Ati am văzut un înger coborându-se din cer, având cheia Adâncului și un lanț mare în mâna lui. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pus o pecete peste el, ca să nu mai înșele neamurile până se vor împlini cei o mie de ani; iar după aceea trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme. Apocalipsa 20:1–3.

Al Unsprezecelea și al Doisprezecelea An

Perioada de „șaptesprezece” ani prezentată prin cele două date din Ezechiel douăzeci și nouă a început în al zecelea an al robiei și s-a încheiat în al douăzeci și șaptelea an. Soliile din capitolele treizeci și treizeci și unu au fost rostite în al unsprezecelea an, iar cele două date prezentate în capitolul treizeci și doi au fost date în al doisprezecelea an al robiei. Perioada de șaptesprezece ani care a început în al zecelea an, aproximativ la începutul asediului Ierusalimului, a fost urmată de cele două solii egiptene din al unsprezecelea an, prezentate în capitolele treizeci și treizeci și unu. Împreună, cele două solii din al unsprezecelea an reprezintă o solie chiar înainte de legea duminicală. Celelalte două solii egiptene din al doisprezecelea an au avut loc la momentul distrugerii Ierusalimului în 586/585 î.Hr. sau la scurt timp după aceea.

Mesajul venirii lui Hristos este proclamat ca parte a mesajului Strigătului de la Miezul Noptii, care se transformă în mesajul mării strigări la legea duminicală. Două mesaje ale Egiptului sunt proclamate înainte de legea duminicală, iar două mesaje ale Egiptului sunt proclamate la legea duminicală sau imediat după aceasta. Dublarea mesajelor care sunt date în același an, în timpul asediului care culminează cu distrugerea Ierusalimului, și celelalte două mesaje la legea duminicală prefigurează mesajul celui de-al doilea înger, unde există întotdeauna o dublare.

Un al doilea mesaj este întotdeauna urmat de al treilea mesaj.

„Prin condei și prin glas trebuie să facem să răsunе proclamarea, arătând ordinea lor și aplicarea profețiilor care ne aduc la solia celui de-al treilea înger. Nu poate exista o a treia fără prima și a doua. Aceste solii trebuie să le dăm lumii prin publicații, prin cuvântări, arătând, pe linia istoriei profetice, lucrurile care au fost și lucrurile care vor fi.” Selected Messages, cartea 2, 104, 105.

La al treilea mesaj, ușa timpului de har se închide. Timpul de har se închide pentru Statele Unite la legea duminicală, iar timpul de har se închide pentru lume când Mihail Se ridică. Ambele uși închise reprezintă un al treilea mesaj care este întotdeauna precedat de al doilea mesaj, care este

întotdeauna un mesaj îndoit.

Împuternicirea celui de-al doilea înger se realizează atunci când i se alătură solia Strigătului de la Miezul Noptii. Cele două solii rostite asupra omenirii, așa cum sunt reprezentate prin rostirile lui Ezechiel asupra Egiptului în capitolele treizeci și treizeci și unu, identifică momentul în care solia Strigătului de la Miezul Noptii se alătură celui de-al doilea înger, iar cele două solii din capitolul treizeci și doi identifică împuternicirea celui de-al treilea înger în marea strigare.

Roțile lui Ezechiel ale interacțiunii complexe a evenimentelor omenești identifică ultima avertizare pentru omenire, care este avertizarea celui de-al treilea înger, iar cel de-al treilea înger este alcătuit din avertizările primului și celui de-al doilea înger. Strigătul de la Miezul Noptii înainte de legea duminicală și marea strigare după legea duminicală sunt reprezentate prin cele patru date ale lui Ezechiel, care se încadrează în cei „șaptesprezece” ani ai datelor alfa și omega din capitolul douăzeci și nouă, care se aliniază cu istoria ascunsă din Daniel unsprezece cu versetul patruzeci, așa cum este reprezentată în versetele unsprezece până la șaisprezece ale aceluiași capitol.

În capitolul zece din Daniel, Daniel, asemenea lui Ezechiel, este făcut mut. Muțenia lui Daniel este adusă la mijlocul a trei atingeri; prima și a treia atingere au venit de la îngerul Gabriel, iar atingerea din mijloc a fost atingerea lui Hristos. Daniel, asemenea lui Petru între Cezareea-Filipi și cruce, se află la mijloc. La mijloc, Petru L-a văzut pe Hristos cel proslăvit, așa cum L-a văzut și Daniel în capitolul zece. Mijlocul celor trei îngeri este a doua solie, care este o combinație a două solii.

A 5-a Zi a Lunii a 4-a & 1844

În Ezechiel, capitolul unu, versetele unu și doi, Ezechiel se află în a cincea zi a lunii a patra, ceea ce corespunde cu mijlocul mișcării lunii a șaptea din 1844. Ezechiel se află la jumătatea intervalului dintre 19 aprilie și 22 octombrie 1844, întocmai cum s-a aflat și Samuel Snow, mesagerul Strigătului de la Miezul Noptii din 1844, atunci când și-a prezentat pentru prima dată viziunea clară asupra soliei la Boston, la 93 de zile după 19 aprilie și cu 93 de zile înainte ca ușa să se închidă la 22 octombrie 1844. Samuel Snow se afla la Boston la 21 iulie 1844, la mijlocul mișcării lunii a șaptea, fără să știe că, din punct de vedere profetic, stătea împreună cu Petru pe Muntele Schimbării la Față, cu Ezechiel în al treizecilea an al celui de-al șaptesprezecelea ciclu jubiliar și la a doua atingere a lui Daniel în timpul viziunii ca într-o oglindă din capitolul zece. Anul 2026 reprezintă al patruzeci și șaptelea an al celui de-al șaptezecilea ciclu jubiliar, care se încheie în 2028.

Tir

Înainte de a reveni la datarea celor șase referiri ale lui Ezechiel la Ierusalim, ar trebui mai întâi să identificăm singura dată care a fost proclamată împotriva Tirului.

Și a fost în anul al unsprezecelea, în ziua întâi a lunii, că cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: Fiul omului, pentru că Tirul a zis împotriva Ierusalimului: Aha, s-a sfârșit aceea care era porțile popoarelor; s-a întors spre mine; mă voi îmbogăți, acum că ea este pustie. De aceea, așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, sunt împotriva ta, o, Tirule, și voi face să se ridice

împotriva ta multe neamuri, așa cum marea își face valurile să se ridice. Ele vor nimici zidurile Tirului și îi vor dărâma turnurile; îi voi răzui și țărâna de pe ea și o voi face ca vârful unei stânci. Va fi un loc pentru întinderea mrejelor în mijlocul mării, căci Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu; și va ajunge pradă neamurilor. Și fiicele ei care sunt în câmp vor fi ucise de sabie; și vor cunoaște că Eu sunt Domnul. Căci așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, îl voi aduce asupra Tirului pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, un împărat al împăraților, de la miazănoapte, cu cai și cu care, și cu călăreți, și cu cete, și cu mult popor.

El îți va ucide cu sabia fiicele din câmp; va ridica împotriva ta întărituri, va înălța un val de pământ împotriva ta și va ridica scutul împotriva ta. Va așeza mașini de război împotriva zidurilor tale și, cu securile sale, îți va dărâma turnurile. Din pricina mulțimii cailor lui, praful lor te va acoperi; zidurile tale se vor zgudui de vuietul călăreților, al roților și al carelor, când va intra pe porțile tale, cum intră oamenii într-o cetate în care s-a făcut o spărtură. Cu copitele cailor săi îți va călca toate ulițele; îți va ucide poporul cu sabia, iar stâlpii puterii tale vor cădea la pământ. Îți vor jefui bogățiile și îți vor prăda negustoria; îți vor dărâma zidurile și îți vor nimici casele plăcute; îți vor arunca pietrele, lemnul și praful în mijlocul apelor. Voi face să înceteze zgomotul cântecelor tale și sunetul harpelor tale nu se va mai auzi. Te voi face ca vârful unei stânci; vei fi un loc unde se întind mreje; nu vei mai fi zidită, căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.

Așa zice Domnul Dumnezeu către Tir: Oare nu se vor cutremura ostroavele la vuietul căderii tale, când răniții vor striga, când măcelul se va face în mijlocul tău? Atunci toți voievozii mării se vor coborî de pe scaunele lor de domnie, își vor lepăda mantalele și își vor scoate veșmintele lor brodate; se vor îmbrăca cu tremur, vor ședea pe pământ și vor tremura în fiecare clipă și se vor înspăimânda de tine. Și vor ridica pentru tine un cântec de jale și îți vor zice: Cum ai fost nimicită, tu, care erai locuită de oameni de mare, cetatea cea vestită, care erai puternică pe mare, ea și locuitorii ei, care răspândeau groaza lor peste toți cei ce o locuiau! Acum se vor cutremura ostroavele în ziua căderii tale; da, ostroavele care sunt în mare se vor tulbura la plecarea ta. Căci așa zice Domnul Dumnezeu: Când te voi face o cetate pustiită, ca cetățile care nu sunt locuite; când voi face să se ridice adâncul peste tine și apele cele mari te vor acoperi; când te voi coborî împreună cu cei ce se coboară în groapă, la poporul de odinioară, și te voi așeza în părțile cele mai de jos ale pământului, în locuri pustiite din vechime, împreună cu cei ce se coboară în groapă, ca să nu mai fii locuită; iar Eu voi pune slavă în țara celor vii; te voi face o pricină de groază și nu vei mai fi; și, deși vei fi căutată, nu vei mai fi găsită niciodată, zice Domnul Dumnezeu. Ezechiel 26:1–21.

Ubutumwa bwa Tiro bwatangajwe mu mwaka Yerusalemu yarimbuweho, kandi bugereranya ihirikwa ry'ubwami bwa gatandatu bwo mu buhanuzi bwa Bibiliya ku mategeko yo ku Cyumweru ari hafi kuza. Ku itegeko ryo ku Cyumweru, Leta Zunze Ubumwe za Amerika (Tiro) zishima mu buryo bw'ubuhanuzi kuko zahiritse Yerusalemu, uwo Mushiki wa White agaragaza ko ari Itorero ry'Abadiventisiti b'Umunsi wa Karindwi ry'i Lawodikiya, Ezekiyeli we akaryita "amarembo y'abantu." Tiro igaragaza ko Yerusalemu "yari" amarembo y'abantu, mu mvugo y'igihe cyahise. "Irembo" mu buryo bw'ubuhanuzi ni itorero.

Ши той се уплаши и каза: Колко страшно е това място! Това не е нищо друго освен дом Божий, и това е вратата небесна. И Яков стана рано сутринта, взе камъка, който бе сложил за възглавие, изправи го за стълб и изля масло върху върха му. И нарече името на онова място Ветил; а първоначално името на онзи град беше Луз. Битие 28:17–19.

Cuvântul „Betel” înseamnă casa lui Dumnezeu, iar Tirul se bucură că a silit biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană să accepte impunerea închinării la soare. Dar, în pofida sărbătoririi rătăcite a celor care impun închinarea la soare, Dumnezeu, prin Ezechiel, declară: „I am against thee, O Tyrus, and will cause many nations to come up against thee, as the sea causeth his waves to come up. And they shall destroy the walls of Tyrus, and break down her towers.”

„Zidurile Tirului” reprezintă protecția Tirului. Un „zid” este simbolul Celor Zece Porunci.

„Profetul descrie aici un popor care, într-un timp de îndepărtare generală de adevăr și neprihănire, caută să restaureze principiile care sunt temelia Împărăției lui Dumnezeu. Ei sunt dregători de spărturi făcute în Legea lui Dumnezeu — zidul pe care El l-a așezat în jurul aleșilor Săi pentru ocrotirea lor și a cărui ascultare de preceptele dreptății, adevărului și curăției trebuie să le fie o pavăză necurmată.” Profeți și regi, 677.

Legea lui Dumnezeu este un zid de protecție, însă zidurile, la plural, reprezintă cele două principii care au „protejat” și au produs prosperitatea și succesul Tirului, un simbol al cornului republican al Statelor Unite.

„„Și avea două coarne ca ale unui miel.” Coarnele asemenea mielului indică tinerețe, nevinovăție și blândețe, reprezentând în mod potrivit caracterul Statelor Unite atunci când i-au fost prezentate profetului ca „ridicându-se” în 1798. Printre exilații creștini care au fugit mai întâi în America și au căutat un refugiu de sub asupra regală și intoleranța preoțească s-au aflat mulți care au hotărât să întemeieze un guvern pe temelia largă a libertății civile și religioase. Concepțiile lor și-au găsit expresia în Declarația de Independență, care enunță marele adevăr că „toți oamenii sunt creați egali” și înzestrați cu dreptul inalienabil la „viață, libertate și căutarea fericirii”. Iar Constituția garantează poporului dreptul la autoguvernare, prevăzând că reprezentanții aleși prin votul popular vor legifera și vor administra legile. A fost acordată, de asemenea, libertatea credinței religioase, fiecărui om fiindu-i îngăduit să l se închine lui Dumnezeu potrivit îndemnurilor propriei conștiințe. Republicanismul și protestantismul au devenit principiile fundamentale ale națiunii. Aceste principii sunt taina puterii și prosperității ei. Cei asuprași și călcați în picioare din întreaga creștinătate și-au îndreptat privirea spre acest pământ cu interes și speranță. Milioane au căutat țarmurile lui, iar Statele Unite s-au ridicat la un loc printre cele mai puternice națiuni ale pământului. ...”

„Rogurile ca de miel și glasul de dragon ale simbolului arată o contradicție izbitoare între mărturisirile și practica națiunii astfel reprezentate. «Vorbirea» națiunii este acțiunea autorităților sale legislative și judiciare. Printr-o asemenea acțiune, ea va dezminți acele principii liberale și pașnice pe care le-a prezentat drept temelia politicii sale. Predicția că va vorbi «ca un dragon» și va exercita «toată puterea fiarei dintâi» prezice în mod limpede o dezvoltare a spiritului de intoleranță și persecuție care s-a manifestat prin națiunile reprezentate de dragon și de fiara asemenea leopardului. Iar afirmația că fiara cu două coarne «face ca

pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi» arată că autoritatea acestei națiuni urmează să fie exercitată prin impunerea unei anumite practici religioase care va constitui un act de omagiu adus papalității.

„O astfel de acțiune ar fi în mod direct contrară principiilor acestui guvern, spiritului instituțiilor sale libere, afirmațiilor directe și solemne ale Declarației de Independență și Constituției. Întemeietorii națiunii au căutat cu înțelepciune să se păzească împotriva folosirii puterii seculare de către biserică, cu rezultatul ei inevitabil — intoleranța și persecuția. Constituția prevede că «Congresul nu va face nicio lege privind instituirea unei religii sau interzicerea liberei exercitări a acesteia» și că «niciun test religios nu va fi vreodată cerut ca o condiție pentru ocuparea vreunei funcții sau pentru exercitarea vreunui mandat public sub autoritatea Statelor Unite». Numai printr-o încălcare flagrantă a acestor garanții ale libertății națiunii poate fi impusă vreo observanță religioasă prin autoritate civilă. Dar inconsecvența unei astfel de acțiuni nu este mai mare decât aceea reprezentată în simbol. Este fiara cu coarne asemenea mielului — în mărturisire curată, blândă și inofensivă — care vorbește ca un balaur.” Tragedia Veacurilor, 441, 442.

Temelia Statelor Unite este reprezentată de Declarația de Independență și de Constituție, care reprezintă, respectiv, protestantismul și republicanismul. „Zidurile” de ocrotire și prosperitate sunt republicanismul și protestantismul, iar la legea duminicală principiile atât ale Declarației de Independență, cât și ale Constituției sunt răsturnate, căci Nebucadnețar „își va îndrepta mașinile de război împotriva zidurilor tale și cu securile sale îți va doborî turnurile.”

La legea duminicală, toate „turnurile” sunt dărâmate, iar un turn este un simbol al unei biserici a cărei filozofie fundamentală este reprezentată printr-un efort al omului de a se salva pe sine. Vorbind despre Nimrod, marele răzvrătit, și despre turnul său, ni se spune în Prophets and Kings: „Când turnul fusese parțial terminat, o parte a lui era ocupată ca locuință pentru ziditori; alte încăperi, mobilate și împodobite cu splendoare, erau dedicate idolilor lor. Poporul se bucura de succesul său, îi lăuda pe dumnezeii de argint și de aur și se ridica împotriva Cărmuitorului cerului și al pământului.” La legea duminicală, Tirul se bucură că Ierusalimul a fost răsturnat, dar apostazia națională este urmată de ruină națională, iar împăratul de la miazănoapte va dărâma atunci zidurile și turnurile Statelor Unite.

Vom începe să abordăm cele șase date ale Ierusalimului din Ezechiel în articolul următor.